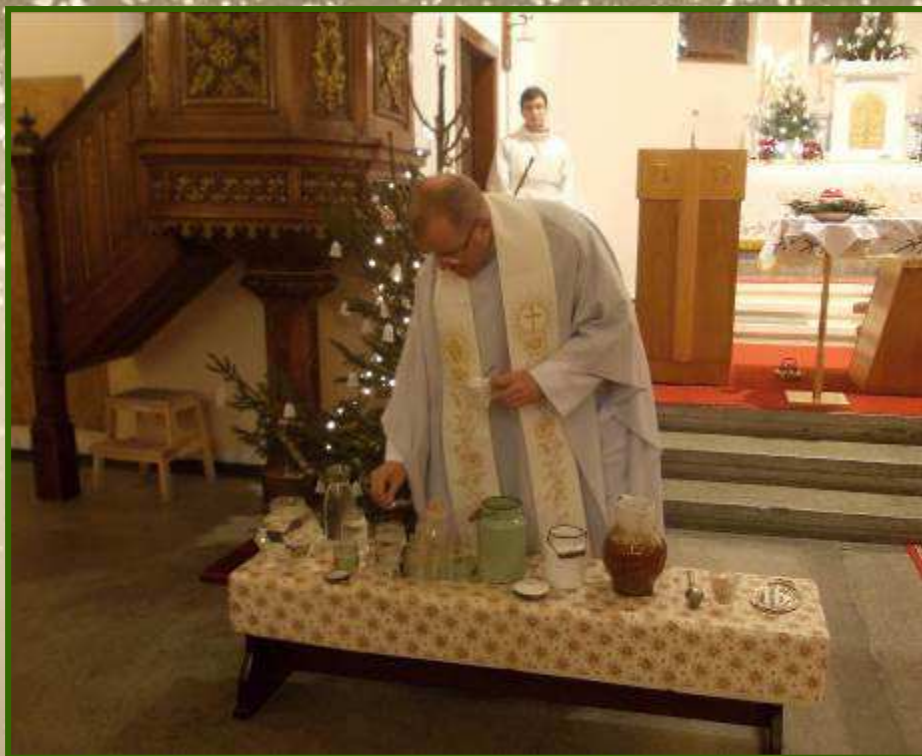

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ - ZÁBŘEH 6. LEDNA
Žehnání tříkrálové vody, kadidla a křídy

Únor 2017

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA - sobota 7. ledna

SLŮVKO FARÁŘE

Něco málo ze školní jídelny

Rád chodím do školní jídelny na hlavní škole u nás v Dolním Benešově. Je to z několika důvodů:

1. Tím, že skrze Smlouvu o vykonané práci (týkající se výuky náboženství na Červené škole a v Zábřehu) jsem součástí pedagogického sboru, a tudíž mohu odebírat stravu právě tady a také ji ve školní jídelně konzumovat. Dokonce mě při tom nikdo nehoní.
2. Tím, že stravu mohu konzumovat ve školní jídelně, odpadá jedna zásadní věc, a tou je skutečnost, že po sobě nemusím umývat nádobí (dodnes používáme v rodině a nejen tam výraz „čepaně“).
3. Tím, že po sobě nemusím umývat nádobí, mohu ve větším klidu (čepaně mě vždy znervózňovaly) sledovat komunikaci a hlavně stravovací návyky některých našich žáků, kteří přes upozornění, že dnešní polévka je výborná prožívají s velkou pravděpodobností zrovna „období bělma“ (obracejí oči v sloup).
4. Tím, že se stravuji ve školní jídelně, mám jedinečnou příležitost jednou za čas vidět v akci návštěvu z hygienické stanice, která všechno zkoumá, občas se na něco zeptá a po celou dobu své pracovní návštěvy má na sobě docela hodně zmuchlaný plášť, který by měla dostat do rukou nejdříve pradelka a pak až pracovník hygieny.
5. Tím, že se mohu stravovat ve školní jídelně, mám možnost komunikovat s milými pracovníky, které se starají o výdej jídla a občas si musí na některých žácích i hlasivky procvičit.
6. Tím, že se mohu stravovat na tomto místě, odpadá mi personální starost, která by spočívala v tom sehnat rychle univerzálního člověka, kterému se ještě v nedávných letech říkalo „farní hospodyňka“.
7. Tím, že se ve školní jídelně setkáváme s tzv. cizími strávníky, se zaměstnanci školy, s personálem jídelny a se samotnými žáky, můžeme se mnohdy radovat z toho, že se umíme pozdravit a popřát dobrou chuť.

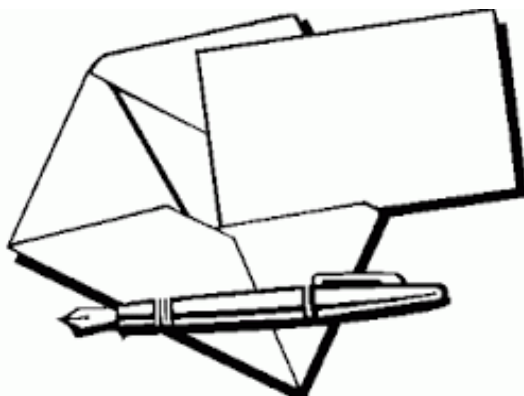
Děkuji vedení školy, personálu a také dětem, že můžeme vytvářet toto pro mě milé prostředí.

PKF

Príspevek z rad čtenářů

"Milí farníci,
s vděčností jsem přijal
níže uvedený článek,
který se objevil ve farní
poštovní schránce po
"ohláškové" výzvě, zda by
někdo mohl napsat něco
ze svého života. Téma je
možná mírně "dušičkové",
ale je stále aktuální.

Děkuji touto cestou autorce článku. PKF".

Milý Nedělníčku,

jmenuji se Terezie. Před nějakou dobou pan farář vyzval ty, kteří mají nějakou příhodu a chtěli by se o ni podělit s ostatními, ať ji napíšou.

Mé svědomí (nebo snad Boží vůle?) chce, abych napsala, co jsem prožila. Stalo se to před čtyřmi roky, kdy mi zemřel tatínek. Poznala jsem, co je to Boží vůle.

Když táta onemocněl, vypadalo to s ním zle, do nemocnice nechtěl, ale musel. Paní doktorka mu řekla, že ho takhle nemůže nechat doma. Jeho vůle žít byla ale tak silná, že se dokonce znovu postavil na nohy. Netrvalo to však dlouho a jeho tělo začalo slábnout. My jsme věděly, co se děje. Lékaři v nemocnici totiž po několika vyšetřeních zjistili mimo jiných nemocí, že má nádor, který se nedá jen tak operovat; vzhledem k tomu, že má vysokou cukrovku, nepřežil by to. Máma se rozhodla společně s námi dcerami, že tuhle zprávu tátovi neřekneme a požádalo o to i lékaře. Ten našemu přání vyhověl a dodal: „Možná, že se příští kontroly nedožije“. Táta měl takovou chuť žít, že na kontrolu k lékaři přišel „po svých“. Pak mu ale začala síla ubývat a asi po půl roce byl z táty ležák upoutaný na lůžku. Chodívali jsme mámě pomáhat, jak jen to šlo. Táta měl vysokou cukrovku, tak nás poznával hlavně po hlase, protože na oči už neviděl. Začal mít proleženiny. Ty ho natolik trápily, že nás prosil, ať ho necháme

umřít, ale máma tátovi řekla, že ho takhle nemůže nechat a že musí vydržet do Boží vůle.

Den kdy táta umíral, byl smutný, ale zároveň i krásný. Co jsme prožily, se nedá jen tak napsat ani říct, to se musí prožít.

Říká se, že člověk, který umírá, nemá být rušen a tak jsme seděli ve vedlejší místnosti a tiše si povídaly. Dva dny už táta nemluvil, když najednou začal volat silným hlasem: „Mámo, mámo!“ Když jsme přišly k tátovi, díval se kolem sebe a usmíval se. On nevolal naši mamku, ale tu svou. Máma chytla tátu za ruku a řekla: „Tady jsem, chtěl bys něco?“ On se otočil k mámě a řekl: „Farář!“ Pan farář k tátovi chodíval pravidelně, takže si myslíme, že nechtěl, abychom tam zůstali sami, až umře. Nebylo to lehké zůstat v tichosti, abychom ho nevyrušily. Najednou začal táta zvedat obě ruce, rozhlížet se kolem sebe a usmívat se. Máma se snažila dát tátovi do ruky svíčku, ale šlo vidět, že ji odmítá. Asi se vítal s ostatními. Bylo to krásné vidět, jak se vítá, ale pak se mu rozzářily oči a s velkým úsměvem se díval po celém stropu. Vypadalo to, jako by vešel do nádherné místnosti. V tu chvíli jsme měly na tváři úsměv i my a bylo nám tak lehce a krásně. Nevím, jak dlouho to trvalo, ale byl to nádherný pocit. Já si myslím, že přišel Pán Ježíš a dovolil tátovi, aby se s námi ještě rozloučil, protože mu pak ruce klesly a táta začal volat: „Mámo, dej mi pusu, já už jdu.“ Máma mu dala pusu a táta řekl: „Kde jsou moje děti?“ „Tady jsou“ řekla máma, a protože je nás pět, řekl pětkrát sbohem a zemřel. V tu chvíli přišel pan farář.

Jako malá holka jsem si myslela, že umírání musí bolet. Dnes už jsem dospělá a díky tátovi jsem poznala, jak to může být krásné, když máte Boha ve svém srdci.

Terezie

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ÚNORU

Sbírka na OPRAVY – nové hromosvody na kostele sv.

Martina – neděle 12. 2. 2017

**Sbírka HALĚŘ SV. PETRA – odesílá se celá pro pastorační
potřeby papeže – neděle 19. 2. 2017**

Co vede k otročení zlému?

Pokračování článku z minulého čísla o uvědomění si, kde jak a čím se člověk zapletl se zlým, aby se ho následně mohl zřící, činit pokání a vydat se zpět na Boží cesty.

4) NEKŘESŤANSKÉ DUCHOVNÍ PRAKTIKY

V tomto případě jde především o využívání takových nabídek, mezi které patří východní meditace (i ty, které se pojí s křesťanskými prvky), východní medicína, východní bojová umění, Feng-šuej, Tai-či... Měli bychom si uvědomit, že Východ nikdy neodděluje žádnou svou aktivitu od filosofie vyznávaného náboženství. Také všechny výše uvedené oblasti vycházejí z této filosofie a náboženství. Pokud proto křesťan začíná praktikovat uvedené věci, je zapotřebí nazvat to apostazií (odpadem od víry), a tedy hříchem proti prvnímu Božímu přikázání. Důsledkem tohoto hříchu je otevření se zlému duchu a závislost na něm. Ten, kdo se odvrací od Ježíše Krista jako jediného Pána a Spasitele, a hledá pomoc či záchranu někde jinde, vystavuje se velikému nebezpečí, protože podle slov svatého Petra: „...ďábel jako řvoucí lev obchází a hledá, koho by mohl zhltnout“ (1 Petr 5,8).

Proto si vzpomeň:

Nevyužil jsi některé z nabídek východní meditace (jóga ve všech svých podobách), východní medicíny, východních bojových umění? Nezařídil sis být v duchu orientální filosofie? Nezaložil jsi zahradu uspořádanou podle východních mytologií? Nepraktikoval jsi vegetariánství...?

5) MAGIE

Pod pojem magie patří nejrůznější druhy zaklínání, tajné obřady, tajná znamení, talismany, jejichž nošení má ovlivnit tajemné síly a přimět je k dosažení požadovaných účinků: Dobré síly má přivolat tzv. bílá magie, zlé síly (např. vykonání pomsty na někom) černá magie. Jednání tohoto typu směřuje přímo proti tomu, k čemu nás vede Bůh. Je to on, kdo určuje, co je dobré, a co zlé. On sám nás uvádí na cesty, kterými nás hodlá vést. Proto se nesmíme snažit ovlivňovat Boha k dosažení vlastních cílů, nýbrž máme poznávat jeho vůli, abychom ji mohli následně naplňovat ve svém životě. Ten, kdo se přesto uchyluje k výše uvedeným způsobům, skutečně často dosahuje zamýšleného cíle, jenže v tom případě je „dobrodincem“ zlý duch. „Služby“, které prokáže, musí lidé obvykle velice draze zaplatit.

Proto si vzpomeň:

Nevyužíval jsi ve svém životě magických formulí nebo rituálů, nezaklínal ses, nezlořečil jsi někomu nebo neproklínal jsi ho? Nenosil jsi amulety (jako například prsten atlantů)? Nevyužíval jsi služeb druhého člověka

(jasnovidek, šamanů, mágů, zaříkávačů, laických exorcistů, čarodějnic...), který měl způsobit něco na tvoje přání?

6) STAV TRANSU

Dalším nebezpečím, kterým se můžeme dostat do otroctví zlého ducha, mohou být stavy transu, do kterého se člověk záměrně dostává, nebo kterému se otvírá. Je to stav, ve kterém člověk nekontroluje své jednání ani vůli (rozhodnutí, volby). Do tohoto ohrožení se člověk může dostat v okolnostech příznivých pro přijímání satanistických obsahů, například při diskotékách, na kterých se hraje hudba techno. Člověk si neuvědomuje, komu se ve stavu transu oddává a co při tom dělá.

Proto si vzpomeň:

Neposlouchal jsi hudbu techno, neužíval jsi chanellingu (= komunikace mezi hmotnými a nehmotnými dimenzemi/světy), transové podoby rychlého učení (např. SITA), nebo jiných rádobyterapeutických nabídek doporučovaných některými psychology? Nepodrobil ses hypnóze...?

7) PSYCHOTRONIKA

Ke ztročení může dojít v intelektuální oblasti, když se někdo účastní kurzů nebo hltá literaturu, jen aby si osvojil tajemné poznání, aby se prohloubil v hlubinách neznámého spirituálního světa. Spoutanost může být tím závažnější, byla-li součástí kurzu iniciace (zasvěcení), směřující k získání mimořádných schopností.

Proto si vzpomeň:

Nezúčastnil ses psychotronických přednášek, kurzů nebo nebyl jsi členem psychotronických skupin? Nezúčastnil ses kurzů reiki, radiestezie, astrologie...? Nečetl jsi tiskoviny typu Věštyně, Neznámý svět, Čtvrtý rozměr, Šaman, Léčitel, Věk vodnáře, Třetí oko...?

8) SATANISMUS

V tomto případě jde jak o skupiny zahrnující vyznavače satana, tak i o jednotlivce, kteří jsou v duchovním spojení s takovými skupinami nebo přímo se satanem. Základní podobou tohoto spojení je smlouva uzavřená se zlým duchem – podpis cyrografu (= středověká podoba písemné smlouvy, v pozdějším přeneseném významu forma smlouvy s ďáblem), který mohou doprovázet akty zřeknutí se Boha, víry, křtu... Akty tohoto druhu vedou neodvratně k takové závislosti na zlém duchu, kterou nazýváme posedlostí. V takovém případě může docházet k situacím, ve kterých člověk ztrácí vládu nad svým tělem. Dělá věci, které by nechtěl dělat a někdy si dokonce vůbec neuvědomuje, co se s ním děje. A přestože v počáteční fázi takové spoutanosti člověk může pro sebe získat nějaký užitek (třeba mimořádné schopnosti nebo splnění vlastních tužeb), nakonec vede toto „přátelení se“ k totální zkáze člověka: fyzické, psychické i duchovní.

Proto si vzpomeň:

Nebyly v tvém životě okamžiky, kdy ses obracel ke zlému duchu, kdy jsi užíval mantry, kdy ses spojoval s „duchem vůdcem“, kdy jsi uzavíral smlouvu, kdy ses účastnil satanistických rituálů, kdy jsi navštěvoval koncerty satanistických hudebních skupin nebo kdy jsi poslouchal jejich skladby ze záznamu? Neužíval jsi satanistických znamení (kříž s rameny zlomenými směrem dolů, pentagram, číslo 666, kozlí lebka,...)? Neudržel jsi blízký vztah se satanistou?

9) RODOVÉ KOŘENY

Tvoje otevřenost vůči působení zlého ducha může být důsledkem určitého svazku tvé rodiny se zlým duchem v dřívějších generacích (rodiče, prarodiče, prapra...).

Proto si vzpomeň:

Nevládou v tvé rodině nějaké pověřivé názory nebo zvyky, jako například: nešťastný pátek, nešťastná třináctka, černá kočka, šťastná sedmička, porcelánoví sloni pro štěstí, podkovy, nepodávání ruky křížem nebo přes práh, nepokládání kabelky na zem, schovávání rybích šupin v peněžence, chytání se za knoflík při pohledu na kominíka...? (Na stopu takového chování tě mohou přivést pověřivé zvyky tvých tetiček a strýců.) Zeptej se, jestli se někdo ve tvé rodině nezabýval magií, věštěním, spiritismem, satanismem nebo podivnými formami léčitelství. Podoba okultních praktik se mění podle historického období a prostředí, proto se ve svých variantách může lišit, avšak podstata všech těchto podob je vždycky tatáž.

Katechismus katolické církve 2117:

Všechny praktiky magie a čarodějnictví, kterými člověk zamýšlí podrobit si skryté mocnosti, aby mu sloužily, a tak dosáhnout nadpřirozené moci nad bližním, byť by to směřovalo i k jeho uzdravení, závažně odporují ctnosti zbožnosti. Takové praktiky jsou ještě více odsouzeníhodné, jsou-li spojeny s úmyslem škodit druhým nebo když se dovolávají zásahu zlých duchů. Také nošení talismanů je hodno pokárání. Věštění nebo magie se často užívá ve spiritismu. Proto církev věřící před ním varuje. Uchylování se k tzv. přírodním léčebným metodám nesmí vést ani ke vzývání zlých mocností, ani ke zneužívání důvěřivosti druhých.

Sk 19,18-20:

Přicházelo mnoho z těch, kdo přijali víru a veřejně vyznávali na sebe, co páchali. Ano, i velký počet těch, kdo se zabývali kouzly, snesli své knihy a přede všemi je spálili. Odhadovalo se, že měly cenu padesát tisíc stříbrných. Tak se slovo Páně svou mocí šířilo navenek a vzrůstalo uvnitř.

Z facebooku kardinála Miloslava Vlka Reakce k mému zdravotnímu stavu (30. 1. 2017)

Zvedla se vlna solidarity a různých vyjádření podpory a modliteb po oznámení mé zdravotní situace na mém webu dne 22. ledna, přicházely četné SMS a maily... Naivně jsem se domníval, že za každou tu SMS osobně poděkuji alespoň dvěma slovy, ale brzy jsem poznal, že to nelze fyzicky zvládnout, poněvadž jich jsou stovky, stovky... Proto přicházím, abych alespoň takto poděkoval hromadně. Do tohoto mého uvažování přišel telefonát od Svatého otce...

„Tady je papež František...“ Hlasová zpráva od papeže Františka. On totiž volal na můj mobil. Protože jsem telefon nebral, hned operativně zprávu nahrál do hlasové schránky: „Milý kardinále Vlku, tady papež František, volám, abych vás pozdravil a ujistil vás, že se modlím za vaše zdraví. Velké objetí! Ať vám Pán požehná!“

Hlasový záznam telefonátu papeže Františka:

Když jsem si zprávu poslechl, tak jsem hned volal papežovu sekretáři, aby Svatému otci poděkoval. A papež pak volal znovu, ale já jsem měl v tu chvíli jiný hovor, takže jsem nemohl telefonát převzít. A papež se pokusil znovu volat, po třetí. Na záznamníku byl nahrán jen začátek hovoru: „Caro Cardinale Lupus, Cardinale Vlk, qui é Papa Francesco, zavolám později...“

Tak jsem znovu volal sekretáři a on mi papeže předal přímo: „Ecco, Eminenza, jak se daří?“

A já: „Drahý Svatý otče, hluboce se skláním před vaší láskou...“

A on: „Věděl jsem, že jste nemocen, proto jsem volal...“

Já: „Ano, mám tumor, nyní se bude rozhodovat, jakou léčbu nasadit a jaká je perspektiva... Já jsem veřejně řekl, že jsem ochoten odejít nebo zůstat... A to vyvolalo velkou vlnu solidarity, jednoty, lásky a modliteb... Bylo to velmi zajímavé... Jak bude, to se ještě neví...“

A papež na to: „Velmi dobře! Já jsem vám blízko a modlím se za vás...“

Já: „Svatý otče, veliké díky, jsem opravdu hluboce dojat...“

On: „Díky a velké objetí!“

Já: „Díky, stále se za vás modlím, díky...“

On: „Díky, velké díky, Eminence!...“

To vše jsou známky papežovy zvláštní lásky k těm, kdo jsou nemocní, nějak postižení, v nebezpečí, či v nouzi.

Nyní jsem ubytován na karlínské faře. P. Miroslav Cúth /tel. 603 824 283/ reguluje příchod návštěv.

Za všechny ty projevy vaší osobní blízkosti, podpory, přání, modliteb tímto souhrnně děkuji a těším se - dá-li Bůh - na osobní setkání při nějaké příležitosti...

A na závěr úsměvnou poznámku: volala také nějaká „šamanka“, že má pro mne pomoc, že by přišla vzkládat ruce a předat mi energii... Já jsem pak řekl tomu, kdo s ní mluvil, že jsem ve svém životě přijal trojí vzkládání rukou biskupa a ten mi předal božskou „energii“, ze které žiji...

Díky, díky Bohu a všem, že ta nemoc nás najednou spojila do jednoho blízkého společenství... Díky!
kardinál Miloslav Vlk

Světci - více, či méně známí

SVATÁ WALBURGA

připomínka: 25. února

abatyše OSB (řád benediktinek)

narozena: kolem roku 710 v Anglii

zemřela: 25. února 779

patronka: *šestinedělek a rolníků. Vžívána bývá při některých nemocech, jmenovitě očních, při kašli a pokousání psem a také jako ochránkyně domácích zvířat.*

Narodila se v Anglii ve Wessexu. Otcem byl sv. Richard, připomínaný 7. 2. Její matka Wuna, byla sestrou sv. Bonifáce (5. 6.). Bratři Walburgy, Winebald (18. 12.) a Vilibald (7. 7.) se později také stali svatými. První řeholní formaci Valburga získala ve smíšeném benediktinském klášteře ve Wimborne v Dorsteu. Její bratři vstoupili do téhož řádu v Itálii, v Montekasinském klášteře, kde byli vysvěceni na kněze a odtud pak přešli za Bonifácem do Německa. Walburgu pak požádali, aby i ona přišla do misijní oblasti Německa. Neodmítla a připravila loď. Cestou zažili nebezpečnou bouři, kterou šťastně překonali za pomoci modliteb. Šťastně pak i s družkami přicestovala do Mohuče, kde byla radostně uvítána Vilibaldem i Bonifácem. Druhý bratr je uvedl v Durynsku do kláštera sester v Bischofsheimu, jehož první abatyší se stala Lioba. Walburga byla jejím zástupcem a pomocnicí.

Vilibald byl od r. 741 biskupem v Eichstättu a v blízkých horách zakoupil pozemek, na němž vystavěl kostel s malým klášteřem pro sestry, jejichž představenou se stala Valburga. Brzy tam vystavěl další dva velké benediktinské kláštery, jeden mnichům, druhý sestrám a místo nazval Heidenheim. Klášter mužů dostal na starost Winebald a pro sestry byla abatyší Walburga. Ta v roce 761, když její bratr Winebald zemřel, převzala starost o celý klášterní komplex v Heidenheimu. Obě komunity řídila s pokorou, dobrotivostí a láskou. Bylo o ní napsáno, že v radostech i v bolestech a starostech měla ustavičně Boha před očima. Milovala samotu a mlčenlivost, přesto musela přijímat mnoho návštěv prosících o radu a pomoc, kterou neodmítala. Zámožní příznivci přicházeli s dary, které vděčně přijímala, ale pro klášter podržela jen to, čeho bylo nezbytně třeba, ostatní rozdávala strádajícím. Přispívala i ke stavbě chrámů a k zabezpečování sirotků. Čím více chudé podarovávala, tím více prý dostávala.

Legenda vypráví, že blízkému zámeckému pánu těžce onemocněla dcera a nic nepomáhalo. Walburga, když se o tom dozvěděla, byť už začala noc, vydala se k zámecké bráně. Tam se k ní přihnali psi a přispěchal zámecký pán, maje o ni strach. Řekla jen, že je služebnicí Ježíše Krista, který ji ochraňuje. A psi se stáhli. Pán ji dovedl k umírající dceři a ona poprosila, aby se rodiče připojili k modlitbám za její záchranu. Pak zůstala s dítětem sama, prosíc, aby Bůh ukázal svou moc na dívce, pokud je to Jeho vůle. A druhý den bylo dítě dokonale zdravé. Šťastní rodiče chtěli Walburgu zahrnout dary, ale ta si nic nevzala. Žádala je však, aby milovali Boha z celého srdce a sloužili mu.

Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes 1880

Po smrti Walburgy byl její hrob oslaven divy mnohých zázračných uzdravení. Její ostatky byly uloženy v kamenné rakvi a na povrchu prý vytékal čistý léčivý olej.

V bývalém klášterním kostele v Heidenheimu (dnes evangelickém) stojí ještě oba gotické náhrobky, Walburgy a jejího bratra Wunibalda.

Ostatky světců, daleko široko uctívaných, byly v roce 870 přeneseny biskupem Otgarem do Eichstattu. V roce 1706 zde byl dostavěn krásný kostel sv. Walburgy. Ostatky těchto světců jsou také v Monheimu a na mnoha dalších místech Evropy.

Úcta a tradice : Walburga patří k lidovým a velmi uctívaným svatým.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ PRAVIDLO

V každé rodině existují nepsaná pravidla a ani ta naše není výjimkou. Naším hlavním nepsaným pravidlem bylo: „Tatínek nemyje nádobí.“

Můj otec sekal trávu, čvachtal se ve špině, když natekla do sklepa spodní voda, staral se o dost velkou zahradu, rozvážel nás po městě a vstával o hodinu dřív, aby nás dovedl do školy, a po škole tu byl jen pro nás. Neustále se pro nás obětoval a dělal téměř všechno, o co jsme ho požádali.

Přesto jsme věděli, že nesmíme čekat, že ho uvidíme dělat jedinou věc: mýt nádobí.

Tohle pravidlo jako by bylo vytesáno do kamene.

Maminka a tatínek nás dál milovali a pomáhali nám, i když už jsme byli dospělí.

Když jsem si koupila dům, můj otec se mi snažil tisícerými způsoby pomáhat. Potřebovala jsem nové dveře? Žádný problém. Potřebovala jsem pomoci s izolací vodovodního potrubí, vymyslet šikovní poličky, něco vymalovat? Dělal všechno s chutí.

Velmi jsem si vážila jeho ochoty a vždycky jsem byla otci vděčná za jeho moudrost a pomoc. Učím se přijímat jeho pomoc proto, čím je: darem z lásky.

Jednou večer jsem dostala zvláštní dárek, který předčil všechna moje očekávání.

V posledních týdnech jsem byla doma velmi málo a všechen volný čas jsem musela věnovat psaní článků. Tím pádem to u mě doma vypadalo, jako by tam řádilo tornádo. Především nechyběla obrovská hora špinavého nádobí. Slibovala jsem si, že ho co nejdříve umyji, ale nestíhala jsem.

Jednou jsem se vrátila po obzvláště únavném dni v práci, automaticky jsem doma zapnula počítač a šla do kuchyně uvařit kafe, abych se dala dohromady. Tam však něco náhle upoutalo mojí pozornost: odkapávač byl plný...plný nádherně umytého nádobí!

Napadlo mě, že je umyla maminka, tak jsem jí zavolala, abych jí poděkovala, protože to by byla opravdu anděl. „To jsem nebyla já,“ řekla mi, „to byl tatínek.“

Když jsem zavěsila, vhrkly mi slzy do očí. Pravidlo vytesané do mé mysli, „tatínek nemyje nádobí“, se před mýma očima rozsypalo v prach.

Možná se to někomu bude zdát málo. Ale pro mě to byl největší skutek lásky, co jsem v životě dostala.

PRO ZASMÁNÍ

Je po nemoci...? ...Ale kdepak... ten je čerstvě po rozvodu.

Na jaltskou konferenci přišel i Bůh. Usadili ho na nejlepší místo v sále. Postupně přicházeli další účastníci. Přišel Churchill. Bůh se postavil a podal mu ruku. Stejně přivítal i Roosevelta. Když však přišel Stalin, podal mu ruku vsedě. Stalin se urazil:

„Proč jste se nepostavil, Otče, když jste mě zdravil?“

„Jožko můj, myslíš, že tě neznám? Já se postavím a ty si hned sedneš na moje místo!“

„Tatí, už je mi osmnáct. Jsem dost starý na to, abych jezdil našim autem.“

„Ty jo, ale auto ještě ne.“

Desetiletý Fanouš přinesl ze školy poznámku:

„Váš syn nic neumí!“

Otec chvíli hleděl na poznámku a pak odepsal:

„Však právě proto ho posílám do školy.“

Papež František odpovídá na dotazy dětí z celého světa

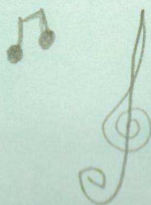

Jeho Svatost František a děti z celého světa

Milý papeži Františku,
tancoval jsi rád,
když jsi byl malý?

Prajla
6 let, Albánie

Kur ishte familje të pëlqente
të kërcëje?

A jak rád, milá Prajlo!

Opravdu moc! Bavilo mě hrát si s ostatními dětmi, třeba dělat Kolo, kolo mlýnský, ale taky tančit naše argentinské lidové tance. Byla to úžasná zábava! Jako mladík jsem zase rád tančil tango. Tango jsem si moc oblíbil. Víš, tanec vyjadřuje radost a štěstí, ale pokud je člověku smutno, není mu zrovna do skoku. Mladí lidé mívají obvykle jeden velký zdroj síly: jsou šťastní. A proto ať člověk tančí, když je mladý, a vyjadřuje tím radost, kterou má v srdci.

I velký král David tančil. Zbudoval svatě město Jeruzalém a přenesl tam ve slavnostním průvodu Archu úmluvy. A tehdy začal tento panovník před Archou tančit. Nelámal si hlavu s tím, že tak slavnostní chvíle si žádá určitá pravidla. Zapomněl na královské vystupování a pustil se do tance jako děčko. Když však jeho žena Mikal uviděla, jak David poskakuje a vlní se, zlobila se na něj a cítila k němu opovržení. Trpěla přílišnou vážností, což je neduh, kterému říkám „Mikalina nemoc“. Lidé neschopní projevit radost bývají vždycky vážní. Tancujte teď, děti, abyste nebyly příliš vážné, až vyrostete!

Franciscus

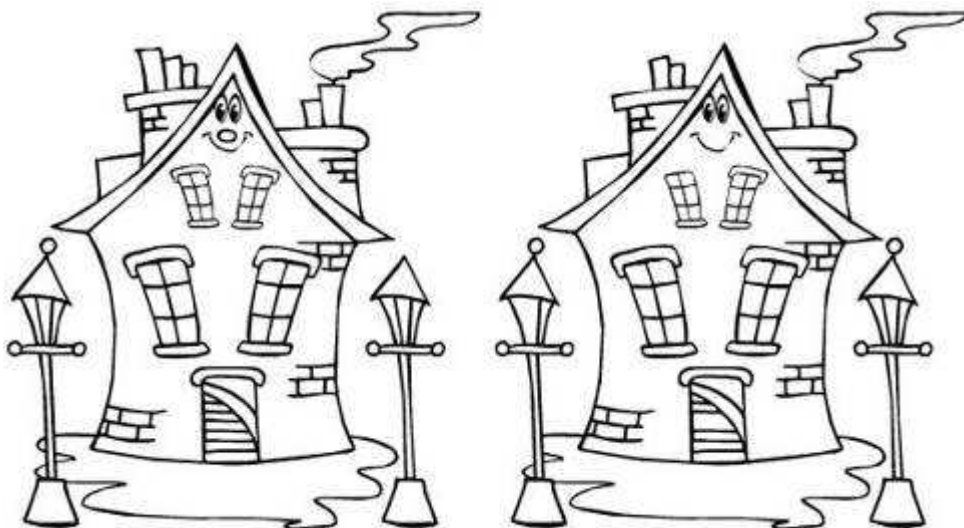
Z knihy „Milý papeži Františku“ vydalo nakl. Leda spol. s.r.o. 2016.

Z angl. Originálu přeložila Veronika Lásková. Ilustrovaly děti z celého světa.

Upravila Marie Ohřálová

Nedělníček dětem

Najdi 7 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!! - DOPLŇOVAČKA

Lidová pranostika: Na Hromnice chumelenice, netrvá...tajenka.

1	K		
2	K		
3	K		
4	K		
5	K		
6	K		
7	K		
8	K		
9	K		
10	K		
11	K		

1. pracovat s krumpáčem; 2. plavecký styl;
3. surovina k výrobě čokolády; 4. ničit; 5. část dveří; 6. bodavý hmyz; 7. šašek; 8. tvarovat kov kladivem; 9. potřeba k psaní na tabuli; 10. Porážet stromy; 11. pomluvy

**Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“
v kostele, nebo zašlete emailem
nas.nedelnicek@seznam.cz
do neděle 26. února**

Tajenka z minulé doplňovačky zní: **JE DRUHÉ JÁ**.
Soutěže se zúčastnilo 6 dětí. Z Dolního Benešova 4,
ze Zábřehu 2 - 5 v krabičce a 1 elektronicky.

1. Cena - kniha – **Ktistýna Maršáková** 3. třída,
Dolní Benešov **2. Cena** – pexeso – **Jiří Duda** 7 let
Dolní Benešov; **3. cena** - skládačka – kostka
Jan Hudeček, 10.let - Dolní Benešov.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – jarní období 2017

25.02.:	ŠTADLEROVÁ	Krista	22.04.:	ŠEBESTÍKOVÁ	Krista
	ŠVANČAROVÁ	Brigita		PORUBOVÁ	Helena
	HUDECZKOVÁ	Monika		DIEHLOVÁ	Liana
	PRCHALOVÁ	Jana		SABAŠOVÁ	Anna
	REJOVÁ	Růžena		THIEMLOVÁ	Anna
	PLZÁKOVÁ	Lenka		KUPKOVÁ	Anna
	HEINOVÁ	Marie			
04.03.:	HARAZIMOVÁ	Karin	29.04.:	BILÍKOVÁ	Marcela
	HLUBKOVÁ	Eva		SCHMIEDHAMEROVÁ	Marcela
	LIŠKOVÁ	Lenka		SOVÍKOVÁ	Marie
	TILLECZKOVÁ	Hana		PAVLENKOVÁ	Hana
	VAVŘÍNKOVÁ	Iveta		FAIKOVÁ	Jana
	BARÁNKOVÁ	Monika		FAIKOVÁ	Renáta
11.03.:	HLUBKOVÁ	Marie	06.05.:	VOJVODOVÁ	Karla
	MURCKOVÁ	Miluše		POSTULKOVÁ	Magdaléna
	MURCKOVÁ	Eva		KOCUROVÁ	Růžena
	WECZERKOVÁ	Leandra		DEMBKOVÁ	Květa
	HARAZIMOVÁ	Hilda		FUCHSOVÁ	Anna
				HALFAROVÁ	Kristina
18.03.:	KADRĹIAKOVÁ	Inge	13.05.:	BÍLÁ	Marie
	KICHNEROVÁ	Edeltraud		KOZLOVSKÁ	Angela
	NOVÁKOVÁ	Irena		DLOUHÁ	Alena
	MAGEROVÁ	Heda		DUDOVÁ	Věra
	DOMBKOVÁ	Eva		GREGOROVÁ	Jaroslava
25.03.:	FOJTÍKOVÁ	Emilie		KALUŽOVÁ	Jana
	PRCHALOVÁ	Adlgunda		CHŘIBKOVÁ	Martina
	ONDERKOVÁ	Marie	20.05.:	KUBÍKOVÁ	Terezie
	GAIDEČKOVÁ	Helena		KUCHAROVÁ	Lucie
	POSTULKOVÁ	Ilona		KUBÍKOVÁ	Michaela
	NĚMCOVÁ	Marie		JANEČKOVÁ	Magda
01.04.:	MAZALOVÁ	Alena		HOLEČKOVÁ	Jana
	VALENTOVÁ	Marta		KARASOVÁ	Eva
	KOCUROVÁ	Marie	27.05.:	MOHYLOVÁ	Eva
	BIELÁKOVÁ	Kristina		PAVLENKOVÁ	Dagmar
	STEFFKOVÁ	Anna		VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
	BUHLOVÁ	Magdaléna		HOLEČKOVÁ	Adolfina
08.04.:	KOLMAJEROVÁ	Vladimíra		KUBÍNOVÁ	Štěpánka
	KOLAŘÍKOVÁ	Hana		BENEŠOVÁ	Eva
	TULACHOVÁ	Jiřina			
	LELLKOVÁ	Zdeňka			
	ŠENKYPLOVÁ	Eva			

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na únor 2017

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.2.		---	
Út	7.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.2.		---	
Čt	9.2.		---	
Pá	10.2.	Záb 18.00	Za přijaté milosti, dar zdraví a za živou rodinu	
So	11.2.	7.00	Za + rodiče Josefa a Hildegardu Vojáčkovy, bratra, přízeň a ...	
Ne	12.2.	7.00	Za Elišku Kupkovou, manžela, sourozence a rodiče z obou stran	
Ne	12.2.	Záb 8.30		
Ne	12.2.	10.00	Za + Gabrielu Ranošovou, manžela, švagrovou a tři švagry	
Po	13.2.	17.30	Za Alfréda Kozmu	
Út	14.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	15.2.	17.30	Za Jiřího Galíčka, sestru a dvoje rodiče	
Čt	16.2.	17.30	Za + Alžbětu a Richarda Kocurovy a za nemocnou osobu	
Pá	17.2.	Záb 18.00	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za 80 let života, obdržené ...	
So	18.2.	7.00		
Ne	19.2.	7.00		
Ne	19.2.	Záb 8.30		
Ne	19.2.	10.00		
Po	20.2.	17.30	Za + Annu Laumerovou, dva manžely, děti, vnuky a tři zetě	
Út	21.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	22.2.	17.30	Za + P. Aloise Čunderleho	
Čt	23.2.	17.30	Za Andělu Vavrošovou, + manžela a dvoje + rodiče	
Pá	24.2.	Záb 18.00	Za + manžela, syna, dvoje rodiče a za živou rodinu	
So	25.2.	9.00	Za + Josefa Leciána – výroční	
So	25.2.	ČK 16.00	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, za + manžela a dvoje ...	
Ne	26.2.	7.00	Za + Josefa Mottla, rodiče a sourozence	
Ne	26.2.	Záb 8.30		
Ne	26.2.	10.00	Za + manžele Klementovy a za živou rodinu	
Po	27.2.	17.30	Za Jana Hartoše (nedož.100 let),za + manželku,syna a za živou...	
Út	28.2.	6.30		
St	1.3.	17.30		
Čt	2.3.	17.30	Za + Josefa Dombka, dvoje rodiče a přízeň	
Pá	3.3.	6.30		
Pá	3.3.	Záb 18.00		
So	4.3.	7.00	Za Hedviku Kostřicovou, manžela a živou rodinu	
Ne	5.3.	7.00	Za Josefa Michalíka, otce, přízeň a duše v očistci	
Ne	5.3.	Záb 8.30		
Ne	5.3.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Novoroční koncert - neděle 8. ledna

Oslava padesátin otce Pavla

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

Pan farář oslavil své padesátiny - Sólo s maminkou.

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ;webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek
Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917